

Glas naroda

Unutar ove nove rubrike Ekscentra, koju smo popularno nazvali **Glas naroda**, želimo vam približiti razgovore s nekim našim kolegama studentima. Kroz kratke intervjuje htjeli bismo vam dočarati njihova stajališta, doživljaje, osvrte i ambicije. Pokušali smo dobiti odgovore na sva pitanja koja bi vas mogla zanimati i istražiti koje su sličnosti, a koje razlike studiranja naših kolega **studenata iz regije**, te kolegama koji su dio svog studija »odradili« u Sarajevu. Napominjemo da je rubrika ležernijeg karaktera i zbog očuvanja pravog dojma zadržavamo izvorni jezik autora. Nadamo se da ćete uživati u čitanju koliko i mi u razgovoru s njima!

Petar Lojanica • Beograd

1. Molim te, predstavi nam se u nekoliko rečenica.

Ja sam Petar Lojanica, student druge godine master studija na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Predsednik sam Udruženja studenata geodezije Građevinskog fakulteta, studentske organizacije koja se bavi poboljšanjem kvaliteta studija i studentskog života studenata ovog odseka na mom fakultetu.

2. Kako je organiziran studij geodezije u Srbiji, gdje se sve može studirati geodezija? Koliko se studenata godišnje upiše, koliko diplomira?

Studije u Srbiji su organizovane u okviru fakulteta – akademske studije i visokih škola – strukovne studije. Osnovna razlika je u pristupu materiji pa se tako na fakultetima više bavi naučnim aspektima geodezije, dok je visoka škola zadužena za osposobljavanje za praktičan rad. Akademske studije su organizovane na Univerzitetu u Beogradu – Građevinski fakultet (godišnje upiše 60 studenata), Univerzitetu u Novom Sadu – Tehnički fakultet (godišnje upiše 60 studenata), dok se strukovne studije odvijaju na Visokoj građevinsko-geodetskoj školi (godišnje upiše 140 studenata). Do primene Bolonje prolaznost je bila znatno manja, a s reformom je prolaznost poboljšana, ali nisam siguran za procenite.

3. Koji je princip studiranja u Beogradu? Bolonja, ili? Koje je tvoje mišljenje o organizaciji studija? Je li Bolonja dobra ili ipak ima propusta?

Od 2005. godine počela je primena Bolonje (i ja spadam među te »Italijane«), ali je 2008. program studija modifikovan, tako da smo mi za relativno kratak period uspeli dve »Bolonje« da implementiramo. Čuveno je pitanje na našem fakultetu koji je program bio bolji.

Generalno, princip da se kontinuirano uči i radi predstavlja bolji princip studiranja, samo je problem što su profesori primenili principe Bolonje po ličnom nahođenju. Po programu iz 2005. godine za tri godine osnovnih studija bilo je potrebno položiti 48 ispita što govori o ne baš najjasnijem definisanju plana i programa po novom načinu studiranja. Srećom, celokupni sistem vremenom evoluirao i prilagođavao se potrebama svih, a posebno raduje zainteresovanost profesora da uključe i studente u proces tih promena za naredni ciklus akreditacije studijskih programa.

Najbolje objašnjenje Bolonje je dato kroz vic o studentu i zlatnoj ribici.

Uhvatio student zlatnu ribicu. »Pusti me i ispunicu ti jednu želju«, reče mu ribica. »Zašto samo jednu?« začudi se student, a zlatna ribica mu odgovori: »Pa, ovo je po Bolonji!«

4. Koji su smjerovi na diplomskom/master studiju? Kod nas kruže priče da je geodezija dosta zahtjevniji smjer od geoinformatike; koji su kod vas smjerovi i kakve kruže priče?

To je jedan od noviteta Bolonje. Danas, postoje tri smera Geodezija, Geoinformatika i Upravljanje nepokretnostima (Land management). Geodezija i geoinformatika su od samog početka postojali kao moduli na master studijama, dok je »treći« smer krenuo tek 2009. godine kao rezultat suradnje Univerziteta u Štokholmu (KTH), Helsinkiju (TKK), Ljubljani i našeg Univerziteta.

Čim je nastala mogućnost da se bira, počele su i intrige koji je smer teži, a koji lakši. Mada studenti više vole da pričaju o onim »boljim« i »gorim« jer tako lepše zvuči. Moje mišljenje je da je u ovom trenutku najozbiljniji smer Geoinformatika, ali da ozbiljnost u najvećoj meri zavisi od želje studenta da nešto stvarno nauči, a ne stekne parče papira.

5. Na kojem si ti smjeru i kako si zadovoljan kvalitetom organiziranja nastave?

Pa kako sam ishvalio Geoinformatiku, prirodno je da ja nisam s tog smera. :) Ja sam na smeru vezanom za upravljanje nepokretno-

stima jer su moja interesovanja okrenuta u tom pravcu. Kako tržište rada u Srbiji nije diferencirano u dovoljnoj meri, odabir smera nije glavni faktor za buduće zapošljavanje u oblasti geodezije koju ste specijalizirali, već je glavni faktor gde ima slobodnog mesta. Takođe, u velikoj meri se znanja iz pomenutih oblasti prožimaju tako da je poželjna multidisciplinarnost, a ne usko gledanje na stvari.

Kako smo mi kao smer najmlađi, meni se čini da se stvari uhodavaju i da će i kvalitet nastave vremenom biti sve bolji i bolji jer sad postoji dosta prostora za njegovo poboljšanje.

6. Na našem fakultetu bismo mogli izdvojiti nekoliko zahtjevnijih kolegija, sigurna sam da ih ima i kod vas. Koji su po tebi najzahtjevniji kolegiji na preddiplomskom studiju i diplomskom studiju?

Meni su svi ispiti kao deca, nijedan ne bih mogao posebno da izdvojim. Svakako da su Matematike (sve četiri) bile najteži predmeti, a priključio bih i Statistiku i verovatnoću toj grupaciji predmeta. Što se tiče stručnih predmeta na osnovnim studijama, možda je najviše truda bilo potrebno uložiti u savladavanje geoinformatičkih predmeta, ali za razliku od drugih, uz pridržavanje pravila koja su ostavljena od strane profesora i kontinuirani rad ni ti predmeti nisu bili nepremostive prepreke.

Na master studijama bih izdvojio Stvarno pravo jer nije predmet iz uže geodetske struke, a i predavač je bio s Pravnog fakulteta tako je za njega bilo potrebno uložiti više truda. Posebno je teško bilo prebaciti se s inženjerskog pristupa rešavanju problema na pravnički, u kom svako sve tumači i svi su u pravu...

7. Kako je kod vas organiziran terenski rad, tj. stručna praksa? Jesi li zadovoljan s omjerom teoretskog i praktičnog dijela nastave?

Moja generacija je tijekom svih godina osnovnih studija imala praksu. U prvoj godini ona se odvijala u parku nedaleko od fakulteta, a u drugoj i trećoj godini obavljali smo praktičnu nastavu i na planini Zlatibor gde se odlazi na praksu u trajanju od 7 do 10 dana. Praktične nastave na Zlatiboru se pamte kao najlepši delovi studija jer skoro cela generacija (svi koji ispune uslove davanjem kolokvijuma) odlazi na njih. Pored rada na terenu uvek se nađe vremena za druženje, sportske aktivnosti, izlaske i slično. Nažalost, to je samo jednom godišnje kada se praktična nastava odvija u tom formatu i tako intezivno. Moje je mišljenje da bi moralo više takvih aktivnosti i projekata da bude kako bi studenti već po završetku fakulteta bili sposobni za praktičan rad.

8. Kakvo je stanje geodetske djelatnosti u Srbiji; ima li potrebe/potrage za geodetima ili geoinformatičarima?

Stanje nije baš sjajno, iako ima potrebe za stručnjacima, u velikoj meri oni se zapošljavaju i rade poslove za koje nije potrebna fakultetska diploma, već srednjoškolska i par godina prakse. Za degradaciju struke smo mi kao geodete krivi jer se ne poštuju kvalifikacije i znanje, a to se najbolje vidi po cenama za koje su pojedinci spremni da rade. To je najočiglednije na javnim tenderima na kojima se ponude međusobno u ceni razlikuju i po 40 – 50%. Takođe, izražena je centralizacija, pa najveći broj geodeta želi da ostane u Beogradu, tako da u ostalim delovima Srbije ima manjak kvalifikovanih kadrova.

9. Kakvih želja ima studentska geodetska populacija kod vas – ostati u Srbiji ili tražiti sreću preko granice? Budući da si i ti na kraju studija, kakvi su tvoji planovi i ambicije? Imaš li želju nastaviti postdiplomski studij, gdje bi volio raditi?

Generalno ljudi ostaju u Srbiji, pogotovo u Beogradu. Mali procenat planira da ide van granica i to u najvećem broju slučajeva u Rusiju, delove Afrike ili na Bliski istok. Tu vide način da za određeni vremenski period zarade neku svotu novca s kojom mogu da reše egzistencijalne probleme kad se vrate. To je pod uslovom da ih po ruskim prerijama ne pojede neki tigar ili po Africi ne skuva neko pleme. Mada je zabeležen slučaj da je kolega geodeta proglašen za kralja nekog plemena u Africi.

Ja planiram da nastavim studije u inostranstvu ako za to bude bilo prilike, a ako ne uspem, verovatno ću svoju šansu potražiti u nekoj privatnoj firmi.

10. Kakva je organizacija studentske djelatnosti? Imate li studentski zbor? Koje studentske sekcije djeluju na fakultetu? Kakvi su sportaši geodeti? Ima li nekih značajnih priznanja ili medalja?

Kod nas je organizacija malo drugačija, nego kao kod vas jer smo mi zajedno s građevincima u studentskom parlamentu, a budući da smo kao odsek manjina u odnosu na njih i u parlamentu je takva situacija. Iz tog razloga, 2010. godine sam ja s još trojicom kolega osnovao nevladinu organizaciju Udruženje studenata geodezije Građevinskog fakulteta (www.usg-grf.com) i na taj način skromno dao doprinos poboljšanju društvenog života na fakultetu. Za sada se stvari odvijaju po planu tako da ima sve više članova, a samim tim različitih vrsta aktivnosti. Što se medalja i priznanja tiče, geodeti su uvek zastupljeni u fakultetskim sportskim timovima koji na takmičenjima (Građevinijada) osvajaju medalje i priznanja.

Evo, predlažem da kad budete raspoloženi, neki turnir u sportovima na regionalnom nivou napravimo... :)

11. Na našem fakultetu ima i poneki geodet-umjetnik i kreativac, fotograf ili glazbenik, a kod vas?

Ja mislim da ima, ali ih mi vešto skrivamo, tj. oni se vešto skrivaju.

Za pevače znam da ih ima, ko je bio na RGSM-u uverio se. Čak i sli-kare imamo, ali su prilično stidljivi i ne žele da se eksponiraju pa ne bih o tome mogao više da kažem. Kad skupe hrabrosti, čut će se...

12. Znamo da si vrlo aktivan u studentskom »životu« na vašem fakultetu - kako se studenti udružuju, zabavljaju, organiziraju li žurke, izlete, druženja, seminare ili radionice?

Već sam pomenuo Udruženje u kome smo organizovani, tako da se preko njega obavlja najveći deo aktivnosti. Za sada su to bile stručne ekskurzije, izleti u inostranstvu, radionice za pisanje cv-ijeva, veštine prezentovana, humanitarne akcije, sportska liga Udruženja, ispitivanje studentske populacije, kafanske večeri... Trudimo se da za različite vrste interesovanja nađemo i osmislimo aktivnosti. U odnosu na to kako je bilo kad sam ja upisao fakultet, sada je situacija znatno bolja.

13. Ima li druženja po kafanama uz dobru hranu, piće i živu muziku? Koju bi kafanu izdvojio kao tebi najdražu?

Ovo je neko trik pitanje, nemam ja vremena od učenja da idem u tu, kako reče kafanu. Najveći broj izlazaka u okviru nas s iste godine studija i Udruženja jesu izlasci u kafanu jer tu može čovek i da se veseli i da priča, popije i pojedje, multipraktik. Možda najdraži izlazak je bio u Dva jelena za vreme RGSM-a u Beogradu jer nas je bilo preko 50 i atmosfera je bila odlična. Da napomenem da i kao Udruženje organizujemo »bibliotečke« večeri u kafani Gradimir gde se »čita« do ranih jutarnjih časova.

14. Rođen si i živiš u Beogradu. Kako ti doživljavaš svoj grad? Što ti se u njemu sviđa, gdje provodiš vrijeme, imaš li neka svoja omiljena mjesta? Što bi, da možeš, volio promijeniti?

Ja sam veoma kritičan prema svom gradu jer mislim da bi mnoge stvari mogle da se poprave, i to ne samo one koje koštaju pa je onda izgovor da nema para. Bacanje smeća po ulicama ne košta ništa te koji bacaju, a trebalo bi skupo da ih košta, pa onda Beograd i ne bude tako beo kao što bi mogao da bude. Ono što volim je društveni život i raznolikost istog, tako da za svakoga može da se nađe nešto interesantno.

Moj omiljeni deo grada je Kalemegdan jer predstavlja oazu u centru grada u kojoj sam proveo mnogo vremena. Pogotovo kad prođe zima pa u proleće sve procveta, tad ga najviše volim. Tad je kao sred-njovečna žena koja je puderom (zelenilom) sakrila svoje nedostatke.

15. Koji je tvoj pogled na život u Srbiji? Kako je biti mlad, ambiciozan i društveno aktivan – kakav je odnos »društva« prema mladim generacijama?

Jednom rečju – neizvestan. Nije potrebno mnogo reći trošiti na teškoće jer su one očigledne, zato bih se osvrnuo na pozitivne stvari. Mislim da se logika ulaganja u sebe kroz obrazovanje, učenje jezika, »soft« veština mora isplatiti i da niko ne sme da ima izgovor da kritikuje sistem i državu ako nije maksimalno uložio u sebe, a često to nije slučaj. Siguran sam da će se kvalitet prepoznati i vrednovati od drugih samo što je za sve to potrebno strpljenja, posebno kad je reč o ovim prostorima na kojima mi živimo. Generalno se i odnos države prema mladima menja pa je danas sve više stipendija i drugih nagrada za uspešne i društveno aktivne studente. To mogu da posvedočim iz prve ruke jer sam kao nagradu za društveni aktivizam dobio studentsku posetu Nemačkoj u trajanju od 2 nedelje, u organizaciji Evropskog pokreta u Srbiji. Takvih stvari ima sve više i one predstavljaju pozitivan podsticaj uključivanju u društvene tokove i nagradu za takvu vrstu angažmana.

16. Znaš li što je Ekscentar? :) Jesi li imao priliku prolistati neke brojeve? Imate li i vi vaš studentski časopis?

Pre svega sve čestitke za časopis. Prvi put sam se susreo u Zagrebu

i to pre nego što smo trebali da krenemo kući, tražio sam da vidim kako izgleda časopis i oduševio se. Od samog izgleda do sadržaja vidi se visok stepen profesionalizma koju ulažete da bi časopis izgledao kako izgleda. Ovo mi neće prvi put da »gostujem« u Ekscentru jer sam u IGSM broju bio na nekoliko slika i na malom intervjuu o organizaciji IGSM-a.

Nažalost, mi nemamo publikaciju kojom bi se mogli pohvaliti, jedno vreme je bio neki časopis na nivou fakulteta, ali on više ne postoji. U narednom periodu Udruženje planira pokretanje stručnog bloga na stručne i ostale teme koji bi bio neka verzija časopisa jer bi se najbolji tekstovi publikovali na taj način. Ovim putem i pozivam sve koji budu bili raspoloženi da se priključe kao pisci bloga da se jave da bi se dogovorili oko detalja (petar.lojanica@gmail.com). Budući da je izdavanje časopisa skup posao, to najbolje vi znate, odlučili smo se za ovu interaktivnu formu koja će biti sve zastupljenija u budućnosti.

17. Bio si jedan od sudionika IGSM-a u Zagrebu. Molim te, opiši nam ukratko svoj doživljaj Zagreba, Geodetskog fakulteta i njegovih studenata. Koliko vas je stiglo iz Beograda? Gdje ste spavali? Koliko vam se svidjela hrana u našoj menzi? Kakvi smo bili domaćini i što ti je, ili tko, posebno ostalo u sjećanju? Vjerujem da si upoznao dosta zanimljivih ljudi iz cijeloga svijeta; održavate li kontakt?

Ono što moram da istaknem da sam se ja iz Zagreba vratio s puno pozitivnih uticaja. Budući da mogu da poredim jer sam bio i u Nju-kastlu na IGSM-u, slobodno mogu da kažem da je sve što se tiče organizacije bilo savršeno. Tijekom boravka, stekao sam dosta prijatelja u Zagrebu i da, s dosta njih i dalje održavam kontakt, pa smo tako prošle godine zajedno išli u Englesku i boravili u Londonu nekoliko dana pre samog IGSM-a. Pored poznanstva izrodila se konkretna ideja o RGSM-u na skupu koji se već dva puta uspešno održao. Ja se nadam da će i sledeće generacije nastaviti s druženjem i unaprediti ga s više zajedničkih projekata na obostranu korist.

18. Gdje se rodila ideja Regionalnog susreta studenata geodezije (RGSM)? Prvi susret je bio u Beogradu; kako si ti kao jedan od organizatora zadovoljan s cijelom idejom i realizacijom? Beograđani, ali i Srbi, općenito slove kao vrlo ljubazni domaćini – jeste li očuvali dobar glas? :)

Posle uspešnog druženja u Zagrebu, odlučili smo da treba da nastavimo da se viđamo i zakazali susret u Beogradu, tako je nastao RGSM. Moja jedina zamerka je to da kad si organizator najmanje imaš vremena za druženje jer moraš da misliš o drugim stvarima. Pogotovo što se umoriš i pre nego što sam skup počne, ali je odličan osećaj kad vidiš da ide sve po planu. Ne bi bilo lepo da ja sudim o tome kako je bio organizovan skup u Beogradu, postoji 40 drugih koji su kompetentniji da to kažu. Meni je najveća pohvala bila kad je neko rekao da će se s nekoliko kilograma više vratiti kući. :) Ono što uvek ponavljam jeste da svi koji budu dolazili u Beograd imaju obavezu da se jave da se družimo kad dođu ovde u goste i da ćemo se mi potruditi maksimalno da im učinimo boravak ovde što prijatnijim.

20. Ovogodišnji RGSM je u Zagrebu. Koliko vas dolazi? Koja su vaša očekivanja? Što biste htjeli vidjeti i doživjeti? Postoji li nešto što bi ti osobno volio posjetiti za vrijeme boravka u Zagrebu u Hrvatskoj? Možda uspijemo užicati glavne i odgovorne. :)

Ja jedva čekam i nadam se da će mi okolnosti i novi organizatori (nadam se da ću diplomirati do tad) dozvoliti da dođem i upoznam nove ljude i sretnem se sa starim društvom. Ove godine smo kvotu dogovorno spustili na 15 ljudi, a najverovatnije priključujemo još univerziteta ovom našem malom skupu. Lično bih jako voleo da posetim primorje, samo nisam siguran koliko je to moguće uklopiti u raspored organizatora, ali ako postoji mogućnost da se na njih utiče, vi utičite u tom pravcu. :)

Jera Žlender • Ljubljana

1. Molim te, predstavi nam se u nekoliko rečenica.

Sam Jera Žlender, apsolvantica Geodezije (stari univerzitetni program). Imam 23 godine te imam namjeru ove godine diplomirati. Volim pogledati dobar film, pojesti dobru hranu, družiti se i zabavljati s prijateljima te putovati. Tko me nije poznao od godine 2009. (Beograd), me je imao prilike upoznati lani, kao jednu od organizatorica RGSM-a u Ljubljani.

2. Kako je organiziran studij geodezije u Sloveniji, gdje se sve može studirati geodezija? Koliko se studenata godišnje upiše, koliko diplomira?

Studij geodezije je moguć jedino u Ljubljani. Ovogodišnja generacija 4. godine je zadnja koja se izvodi po starom, univerzitetnom programu. Slijedi joj Bolonja, tako u univerzitetnom, kao i na visokoškolskom smjeru. Svake godine se upiše približno 40 osoba po programu, znači skupno osamdesetak. Diplomira?? Jako malo. Petnaest na godinu.

3. Koji je princip studiranja u Ljubljani? Bolonja, ili? Koje je tvoje mišljenje o organizaciji studija?

Ponosno rečem da smo se, na fakulteti, ustrajno borili protiv Bolonje te dokle je to bilo moguće, odugovlačili s uvođenjem tog programa. Profesori su također bili protiv, poneki još jesu, te tvrde da je prijašnji program bio kvalitetniji i bolji za nas studente, kao i za njih. Nažalost, nemaju puno izbora oko same izvedbe Bolonje – moraju ju praktirati.

4. Koji su smjerovi na diplomskom/master studiju? Kod nas kruže priče da je geodezija dosta zahtjevniji smjer od geoinformatike; koji su kod vas smjerovi i kakve kruže priče među studentima?

Diplomski studiji su sljedeći:

- Stari program – geodezija, u četvrtoj godini se studenti odlučuju za smjer studija. Mogu birati između geodezije i geoinformatike. Razlika između navedena dva smjera je očita. Među studentima kruže priče da je geodezija teži i zahtjevniji smjer, dok geoinformatika glasi za lakši.
- Bolonjski univerzitetni – geodezija i geoinformatika (zajedno)
- Bolonjski visokoškolski – tehničko vođenje nekretnina
- Visokoškolski i univerzitetni studij traju jednako dugo, razlika je u tome, da je visokoškolski studij nekoliko lakši te posljedično daje niži stupanj izobrazbe.

5. Na kojem si ti smjeru i kako si zadovoljna kvalitetom organiziranja nastave?

Sama sam na starom smjeru, geodezija. Jako sam zadovoljna studijem te sa znanjem koje sam pridobila. Moram napomenuti da mi se posebno sviđalo što smo imali puno praktične nastave - u obliku terenskih vježbi, od kojih smo dosta naučili. Bolonjci ih, nažalost, imaju jako malo.

6. Na našem fakultetu mogli bismo izdvojiti nekoliko zahtjevnijih kolegija, siguran sam da ih ima i kod vas. Koji su po tebi najzahtjevniji kolegiji na preddiplomskom studiju i diplomskom studiju?

Diplomski studij se ove godine još ne izvodi (prva generacija bolonjaca još nije završila 3. godinu). Na novom preddiplomskom te starom studiju je najteža Matematika (sve vrste) te Inženjerska geodezija.

7. Kako je kod vas organiziran terenski rad, tj. stručna praksa? Jesi li zadovoljna s omjerom teoretskog i praktičnog dijela nastave?

Kao što sam napomenula, stari program je imao puno više terenskih vježbi, za razliku od novog, bolonjskog. S praksom je ista stvar – imali smo je više nego bolonjci. Usporedbe radi, mi smo u 4 godine imali sveukupno 2 mjeseca prakse, dok bolonjci imaju svega 2 tjedna.

Većina predmeta, odnosno kolegija, ima odvojena predavanja za teoretski i praktični dio. Svaka predavanja su popraćena praktičnim djelom u obliku vježbi koje se izvode djelomično na terenu, a djelomično u učionici i koje se također posebno ocjenjuju.

8. Kakvo je stanje geodetske djelatnosti u Sloveniji; ima li potrebe/potrage za geodetima ili geoinformatičarima?

U proteklih godinama kriza nije bila izražena, ili je uopće nije bilo, te je za geodete (i geoinformatičare) bilo dovoljno posla. Sada se nalazimo u krizi, kao i većina država, te se uočava pad potrebe za naša zanimanja.

9. Kakvih želja ima studentska geodetska populacija kod vas – ostati u Sloveniji ili tražiti sreću preko granice? Kakvi su tvoji planovi i ambicije, imaš li želju nastaviti postdiplomski studij, gdje bi voljela raditi?

Većina kolega razmišlja o ostanku u Sloveniji, o tome da tu potraže posao. Međutim, nekolicina razmišlja o poslu u Austriji ili o zapošljavanju na fakulteti.

Moj plan je ove godine diplomirati jer sam ionako u starom programu te ukoliko bi nastavila studij, jedina mogućnost je doktorat (PhD). To pa ne. :) Željela bih raditi na terenu, kod izgradnje.

10. Kakva je organizacija studentske djelatnosti? Imate li studentski zbor? Koje studentske sekcije djeluju na fakultetu? Kakvi su geodeti sportaši? Ima li nekih značajnih priznanja ili medalja?

Studenti geodezije su povezani u Društvo študentov geodezije Slovenije. Društvo organizira okrugle stolove, ekskurzije, skijanje, piknike te različite druge aktivnosti uz koje se imamo prilike družiti, zabaviti i upoznati nove ljude.

Geodeti nismo sportaši. :D Zezam. Ne, jesmo. Ok, barem neki. Studenti geodezije su članovi fakultetskih ekipa rukometa, nogometa i odbojke.

11. Na našem fakultetu ima i poneki geodet-umjetnik i kreativac, fotograf ili glazbenik, a kod vas?

Ne. Iskreno, imamo puno obaveza povezanih s fakultetom i studiranjem te nemamo toliko vremena da bi se ozbiljno posvetili nekom takvom hobiju. Iako, lako moguće da je negdje među nama neki još neotkriveni umjetnik.

12. Znamo da si vrlo aktivna u studentskom »životu« na vašem fakultetu – kako se studenti udružuju, zabavljaju, organizirate li zabave, izlete, druženja, seminare ili radionice?

Većinu navedenih aktivnosti organizira Društvo. Studenti smo inače međusobno dosta povezani te se družimo i kad se ništa ne dešava. Onda se potrudimo da se nešto dešava. :)

13. Rekla si da je tvoj rodni grad nije Ljubljana. Kako ti doživljavaš Ljubljano? Što ti se u njemu sviđa, gdje provodiš vrijeme, imaš li neka svoja omiljena mjesta? Što bi, da možeš, voljela promijeniti?

U Ljubljani sam već petu godinu i priznajem da mi se sviđa. Mala je, lijepa, sve je nadohvat ruke, čista. Najljepše je ipak kad nema magle. Vrijeme najviše provodim u studentskom domu, s prijateljima, u ispitnom razdoblju pa najviše u knjižnici. Omiljeno mjesto u Ljubljani mi je park Tivoli. Park je odličan za opuštanje i šetnju. Promijenila ne bih ništa. Dugo sam već ovdje te sam se navikla na sve lijepo i ono malo manje lijepo.

14. Koji je tvoj pogled na život u Sloveniji? Kako je biti mlad, ambiciozan i društveno aktivan – kakav je odnos »društva« prema mladim generacijama?

Politika je za niš! Radnih mjesta za mlade je jako malo. Kad jednom dobiješ posao, radit ćeš do sedamdesete godine, naprezat se i žrtvovat, da bi na kraju ostao bez mirovine. Ambiciozne osobe će sve više odlaziti preko granice u potrazi za boljim životom, jer, kao što je poznato, tamo ima više posla, mogućnosti za zapošljavanje i napredak su veće.

15. Slovenija je već nekoliko godina u EU, kakvi su tvoji dojmovi – promjene su pozitivne ili ima i nekih zamjerki? Što je članstvo u EU donijelo za studente?

Najočitiji je porast cijena što je posljedica uvođenja eura. Sviđa mi se što za prelazak preko granice više nije potreban putni list (Šengenski sporazum). Za studente je najzanimljivija ERASMUS zamjena studenata te, kako imam prilike vidjeti, studenti ju dosta iskoriste za dobivanje novih iskustava i kako priliku za posjet drugoj državi gdje mogu vidjeti kako se živi, radi i slično.

16. Znaš li što je Ekscentar? Jesi li imala priliku prolistati neke brojeve? Imate li i vi vaš studentski časopis?

Poznat mi je Ekscentar. Imala sam priliku prolistati par brojeva.

Kod nas nemamo studentskog časopisa. Izlazi »Geodetski vestnik« koji je namijenjen svim geodetima i ljudima iz naše struke.

17. Bila si jedna od organizatora RGSM-a 2011 u Ljubljani. Molim te, opiši nam ukratko svoj doprinos održavanju tog susreta, aktivnosti i predradnje potrebne za kvalitetno održavanje susreta.

Oko organizacije smo imali punih mjesec dana posla. Zaduženja smo si unutar Društva razdijelili. Najviše posla smo imalo oko traženja sponzora, lokacija za obroke te izradu majica. Organizatori smo se morali međusobno jako dobro organizirati zbog toga što je bilo potrebno da je jedan od nas cijelo vrijeme prisutan u skupini. Iстина je da, kada se neki susret organizira, puno puta se pojavi cijeli kup malenih zaduženja, koja su samo na oko malena, ali kad se skupe je potrebno puno truda, volje, odricanja i vremena da se izvrše kako treba.

18. Ovogodišnji RGSM je u Zagrebu. Koliko vas dolazi? Koja su vaša očekivanja? Što biste htjeli vidjeti i doživjeti? Postoji li nešto što bi ti osobno voljela posjetiti za vrijeme boravka u Zagrebu u Hrvatskoj?

Povedeni dosadašnjim iskustvom s RGSM-jem, očekujemo da će za nas biti raspisanih 20 mjesta, čini mi se da će sva ta mjesta biti popunjena. Očekujemo da će, kao i do sada, biti super, sjajno, zabavno i poučno. Osobno još nisam imala prilike posjetiti Zagreb, iako sam iz Krškog, što je prilično žalosno, tako da želim vidjeti SVE!

Bojan Pothorski, Ivan Sambunjak • Sarajevo

1. Molim vas, predstavite nam se ukratko.

Bojan: Ja sam Bojan Pothorski, rođen sam u Vukovaru, ali od svoje sedme godine živim u Puli. Završio sam Geodetsku tehničku školu u Puli i upisao Geodetski fakultet u Zagrebu 2006. godine. U Sarajevu sam studirao u razdoblju od 2008. do 2010. godine.

Ivan: Ja sam student Ivan Sambunjak, dolazim iz Biograda na Moru, rođen sam 1987. godine. Upisao sam preddiplomski studij na Geodetskom fakultetu u Zagrebu 2006., a završio ga u Sarajevu 2010. Prije nego što sam upisao diplomski smjer geoinformatike, radio sam jednu godinu u geodetskom uredu Gita d.o.o.

2. Spletom okolnosti, »odradili« ste jedan dio preddiplomskog studija u Sarajevu. Koji je bio razlog, što se točno dogodilo?

Bojan: Razlog je, kao i većini studenata, bio taj što sam 8 puta izašao na, dobro nam poznati, kolegij Analiza i obrada geodetskih mjerenja i nisam položio.

Ivan: Dozvolite da je ovo pitanje krivo adresirano, tj. postavljeno krivoj osobi. Nisam nadležan niti imam mogućnost pri odlučivanju da studenti koje financira Republika Hrvatska gube pravo studiranja na preddiplomskom studiju, a zatim ga završavaju u Sarajevu i onda opet upisuju i završavaju diplomski studij u Zagrebu iz čega je evidentno da su sposobni završiti studij na dva fakulteta (preddiplomski u Sarajevu i diplomski u Zagrebu).

3. Kako gledate sad, s odmakom od nekoliko godina, na cijelu tu situaciju? Je li se takav ishod mogao izbjeći ili je bio neophodan? Da imate priliku vratiti vrijeme – biste li napravili nešto drugačije?

Bojan: Naravno da se takav ishod mogao izbjeći, ali u tom trenutku nije bilo drugog rješenja. Danas mi nije žao, ipak imam diplomu iz inozemstva. :)

Ivan: Kada se dogodi neki problem, uvijek treba tražiti krivnju prvo u sebi zato što smo jedino mi sami mali dio svemira koji možemo promijeniti. Osobno se ne slažem s mnogim studentima koji usmjeravaju prst krivnje samo i isključivo prema profesoru i sustavu na fakultetu. Naravno da ja preuzimam dobar dio, naglašavam dio odgovornosti za situaciju u kakvoj sam se našao, ali iz daljnjeg tijeka mog uspješnog akademskog obrazovanja i radnog odnosa kojeg sam obavljao u dvije geodetske firme je vidljivo da očito nije bio problem samo u studentu. Također, svaki student je investicija koju netko plaća (država, porezni obveznici) i on je društveni interes, pa nema smisla da ga se uopće upisuje na fakultet ako ga se misli » riješiti« s npr. ostvarenih 145 od mogućih 180 ECTS bodova u 3 godine studija, a kakvih je primjera bilo.

4. Koliko se naših kolega našlo u takvoj situaciji? Kakvi su bili uvjeti prelaska? Koliko su vam ECTS bodova priznali?

Bojan: Mislim da nas je te godine bilo dvadesetak. Bila je potrebna silna papirologija, ali osoblje je bilo vrlo korektno tako da nije bilo nikakvih problema oko prebacivanja. Svi ECTS bodovi su bili priznati jer je većina predmeta bila ista kao na fakultetu u Zagrebu, samo su bili malo izmijenjeni nazivi.

Ivan: Budući da je Bosna i Hercegovina potpisnica Bolonjskog sporazuma, svi ECTS bodovi su nam priznati i po broju ostvarenih bodova dodijeljena nam je akademska godina studija. Primjerice, student koji je imao 120 bodova postao je student 3. godine. Godine 2009., kada smo mi prelazili na Građevinski fakultet Univerziteta u Sarajevu, Odsjek za geodeziju (takav ustroj je na mnogim fakultetima u Europi), bilo nas je oko 30. Godinu dana prije bilo je petnaestak, a obje godine nakon naše generacije, tridesetak studenata.

5. Gdje se nalazi Geodetski fakultet u Sarajevu? Kakva je organizacija studija? Koliko je upisanih? Kako funkcionira Bolonja?

Bojan: Fakultet se nalazi u kvartu Koševo, petnaestak minuta hoda od samog centra grada. Za predavanja smo imali redovan raspored sati, ali se on mijenjao kada je dolazio profesor izvana i slušala su se predavanja pridošlog profesora. Sve je bilo unaprijed isplanirano, organizacija je uvijek bila na nivou i o svemu smo bili obaviješteni na vrijeme. Na godini nas je bilo dvadesetak što je omogućilo veoma dobru komunikaciju na relaciji profesor – student. Također, sam odnos među studentima je bio odličan jer smo se svi poznavali i pomagali si međusobno. Sam Bolonjski proces se provodi kao i kod nas; neki profesori ga koliko-toliko provode, dok se drugi drže svog procesa.

Ivan: Termin Geodetski fakultet ne postoji, postoji Građevinski fakultet i unutar njega Odsjek za geodeziju, koji se nalazi u Ulici Patriotske lige (to je prva organizacija koja je sudjelovala u pripremanju i pružanju otpora srpskim agresorskim paravojnim jedinicama kao i JNA; grupacija patriotski i građanski orijentiranih osoba), u poznatom dijelu grada Koševo, pretpostavljate, pored nogometnog i atletskog stadiona Asima Ferhatovića zvanog Koševo, olimpijske dvorane Zetre, ali i pored novonastalog muslimanskog groblja (mezarja) gdje počivaju ostaci žrtava neuspješne opsade grada Sarajeva koja je trajala pune četiri godine.

Na organizacijskom nivou, fakultet se susreće s nizom problema. Veći dio tih problema su nedostatak stručnih kadrova koji su izbjegli u inozemstvo za vrijeme rata te nedostatak financijskih sredstava što povlači nedostatak opreme i instrumentarija. No, i u takvim uvjetima radi se »punom parom« te je iznenađujuće što sarajevski studenti nimalo ne zaostaju u području klasične geodezije, baš naprotiv, i bolje

savladaju taj dio gradiva nego zagrebački studenti, ali znatno zaostaju u području geoinformatike. Nekoliko profesora koji su zaposleni u inozemstvu, npr. poznati svjetski geodetski stručnjak prof. dr. sc. Asim Bilajbegović koji živi i predaje na Fakultetu u Dresdenu, prof. dr. sc. Krešimir Frankić koji je trideset godina predavao i radio u Kanadi, a sada živi u Zagrebu, doc. dr. Mojca Fras s Fakulteta u Ljubljani i još nekoliko njih, dolaze jednom mjesečno i održavaju predavanja cijeli tjedan iz svojih predmeta za cijeli sljedeći mjesec, a ponekad i dva. Na takav način rješava se problem nedostatka profesora, naravno, u kombinaciji s nekoliko »domaćih« profesora i onima koji će tek doktorirati. Nema naglasaka na kolokvijima kao ovdje u Zagrebu, iako čujem da se ove godine i to mijenja. Godišnje se upisuje oko 40 studenata.

Moram pohvaliti asistente koji su stalno prisutni i jako aktivni na vježbama, a komunikacija s njima je kvalitetna. Ovom prigodom želim se zahvaliti svom osoblju fakulteta što su nas lijepo primili kod sebe i što smo se osjećali isto kao i domaći studenti.

6. Je li fakultet dobro opremljen s obzirom na instrumentarij i popratnu opremu kao što su računala i slično? Kako je organizirana stručna praksa?

Bojan: Iako je nas bilo malo, radili smo u grupama od 3 do 4 (ili više) studenata jer nije bilo dovoljno instrumenata na raspolaganju. Također, sam instrumentarij je zastario i mogao bi poslužiti profesor Lasiću za njegova predavanja. Računalna predavaonica koja se koristi za vježbe je samo jedna (kao naše 112, 113, 114 i 115) i u nju se ne može ulaziti kada nema vježbi. Za slučaj da vam je potrebno računalo, imali smo prostoriju u kojoj se nalazilo 6 računala, ali ona su uvijek bila zauzeta. Stručna praksa izvodila se na području oko zgrada fakulteta koje je izmjereno vjerojatno isto onoliko puta koliko i naše igralište! :)

Ivan: Što se tiče instrumentarija, oprema na fakultetu i nije na zavidnoj razini. Koriste se teodoliti, svega par totalnih stanica, nivela i GPS uređaja, ali vježbe se odrađuju kvalitetno. Moram naglasiti da je vrlo bitno što su asistenti na terenskim vježbama prisutni cijelo vrijeme. Primjerice, iz Inženjerske geodezije je tijekom cijelih vježbi (3 sata), asistent na terenu s nama, bez obzira na vremenske uvjete. Nakon nekoliko sati terenskog rada, rade se pojedinačni i skupni projekti iz tih mjerenja. Područje geoinformatike je tek u povojima, tako da su računalo loše opremljene, softverski i hardverski.

7. Po pričama studenta, na našem fakultetu postoje ispiti koji se mogu rangirati kao »nešto zahtjevniji od ostalih«. Koji su zahtjevniji ispiti na studiju geodezije u Sarajevu?

Bojan: Kolege s faksa tvrde da je to Matematika, a ispit za koji sam ja siguran da je jedan od zahtjevnijih je Fotogrametrija.

Ivan: Najzahtjevniji ispiti s kojima studenti imaju problema su Matematika I te Fotogrametrija I i II koja se uči iz, u Sarajevu nepopularne, crvene knjige Karla Krausa koju je na hrvatski jezik preveo sarajevski profesor iz Fotogrametrije doc. dr. sc. Admir Mulažević. Također, u grupu

težih spadaju Primijenjena geodezija III i IV te Inženjerska geodezija I i II.

8. Kakva je organizacija studentskog života? Studentski zbor? Udruga studenata?

Bojan: U Zagrebu ima puno više mogućnosti za studente (sam sadržaj SC-a, menze...), dok u Sarajevu toga nema. Npr., u cijelom gradu su samo dvije menze u kojima je hrana dobra, ali je svaki dan ista.

Ivan: Nisam upoznat s tim.

9. Imaju li studenti geodezije u Sarajevu svoj studentski časopis, kao mi Ekscentar?

Bojan: U Sarajevu je geodezija odsjek na Građevinskom fakultetu, tako da nema zaseban časopis. Izdaje se časopis u kojemu je većinski sadržaj vezan za građevinu i nešto malo o geodeziji.

Ivan: Nemaju.

10. Kakav je grad Sarajevo? Možete li ga usporediti sa Zagrebom?

Bojan: U Zagrebu bih mogao živjeti, dok bih u Sarajevu dolazio turistički. :)

Ivan: Zagreb, za razliku od Sarajeva, nema dva kulturno i povijesno potpuno različita dijela grada. Sarajevo su podigli Turci 1463. kada su osvojili Bosansko kraljevstvo, tako da sam centar grada diše orijentalnim stilom. Taj dio zove se Baščaršija i odiše istočnjačkom živosti jer se centar svakog takvog grada temelji na trgovini i obrtništvu. Niz malih trgovina, obrtničkih radnji, čevabdžinica, kafana, i naravno, niz ulica koje se računaju iz glavne ulice Ferhadije kojom se cijeli dan prešetavaju lijepe sarajevske dame i ostalo građanstvo, srce je staroga grada.

Nakon dolaska Austrijanaca 1878. godine, Baščaršiju je obgrlio poznati nam zapadni austrijski stil gradnje koji se nadovezao na turski dio. Austrijanci su u svega 30-ak godina ostavili vječni pečat u izgradnji starog centra, katoličkih i pravoslavnih crkava, knjižnica, kazališta i ostalih povijesnih i kulturnih građevina. Čak i prije carskog Beča, Sarajevo je postalo dom prvog tramvaja u Europi 1885. godine, i upravo je taj grad poslužio bečkom dvoru kao pilot-projekt izgradnje prvog tramvaja s konjskom vučom. Inače, Sarajevo je grad burne i turbulentne povijesti u kojoj se dogodio i atentat na austrijskog prijestolonasljednika Franju Ferdinanda što je bio povod 1. svjetskom ratu.

No, cijela Bosna i Hercegovina ima ekonomskih problema i to je razlog koji ih sputava u daljnjem razvoju, pa tako i Sarajevo u infrastrukturi, prometu, i općenito u izgledu grada, zaostaje za Zagrebom. Također ima manje festivala, sajmovi, koncerata međunarodnih zvijezda nego u našoj metropoli.

11. Mnogi kažu da je to grad koji ima poseban šarm zbog spoja različitosti nacija, vjera i životnih stilova. Imaš li ti svoja omiljena mjesta? Gdje si najviše provodio vrijeme? Gdje si stanovao? Gdje si pio kavu?

Bojan: Naravno, omiljeno mjesto za opuštanje i ispijanje kave bio je kafić AG ispred faksa. Tu su se okupljala poznata lica s faksa. Dok je sam centar grada, Baščaršija, vrlo lijep za pogledati i doživjeti duh Sarajeva.

Ivan: Naravno, taj grad gostoljubivih ljudi je jedinstveno mjesto u Europi u kojem su živjela, a moram naglasiti da i danas skladno žive, tri različita naroda. Gostoljubivost domaće stanovništvo tradicionalno gaji i danas, pa bi mnoga turistička mjesta u RH mogla dosta naučiti iz njihova primjera. Poznato je da je taj grad još polovinom 16. st. primio protjerane španjolske Židove koji su dodatno doprinijeli različitosti cjelokupne zajednice. Zanimljiv je podatak da u samom gradu studira 2000 stranih studenata, dok ih je kod nas u cijeloj zemlji samo 500.

Omiljeno studentsko mjesto za izlazak je kulturni klub Sloga gdje izlazi gotovo cjelokupna studentska populacija. Tu je još dosta klubova

va, diskoteka i pivnica, koje čine noćni život grada jako zanimljivim i živahnim.

Iznenadujuće je što sam ja živio u studentskom domu Bjelave, u kvoti stranih državljana, najviše iz razloga što u Sarajevu pravo na studentsku menzu imaju samo studenti iz doma. Postoje samo dvije studentske menze u cijelom gradu, u sklopu dva studentska doma u kojima, prema procjenama, ima gotovo 40000 studenata. Nepoticažno je što se studenti sami moraju brinuti o prehrani i što trebaju kuhati. Nakon ljeta, od kraja 8. mjeseca pa sve do diplome u 10. mjesecu, nas trojica živjeli smo u stanu kojeg smo plaćali svega 200 eura, a i inače je »kirija« za stan skoro dvostruko manja nego ovdje.

12. Možete li izdvojiti neke događaje i ljude koji su posebno obilježili taj period? Možda neka djevojka, motivirajući profesor ili...?

Bojan: Općenito, svi ljudi su me dobro prihvatili. Nije bilo nikakvih incidenata, sa svima sam se dobro slagao i ostao u dobrim odnosima. Izdvojio bih profesora Frankića koji ima fenomenalan odnos prema studentu i pomogao mi je da neke stvari gledam na drukčiji način što nisam doživio ni od jednog profesora.

Ivan: Cure nek' ostanu zaključane u našim srcima. :) A od profesora bih izdvojio dragog mi prof. dr. sc. Krešu Frankića koji je čovjek iz prakse, a ne iz knjiga! Prenosio nam je mnoga svoja iskustva prikupljena tijekom tridesetogodišnjeg privatnog i sveučilišnog rada u Kanadi.

13. Gdje su najbolji ćevapi, radi li još uvijek onaj čiča s pitama i gratis limunadom, negdje u blizini faksa? Koje su najbolje bosanske slastice – baklave, tulumbe ili...?

Bojan: Za ćevape svatko ima svoje mišljenje, meni su najbolji u Travniku. Da, ona piterija ispod faksa, gdje smo bili zajedno, još uvijek radi i tamo su najbolje pite ispod peke, a uz to dobiješ i besplatnu limunadu! Slastice sam probao, ali su jako slatke, tako da ostajem pri domaćim kolačima moje mame. :)

Ivan: Poznate ćevabdžinice su Željo, Mrkva, Hodžić.... Oni koji su to iskusili i okusili preporučuju da čim dođete na sarajevski kolodvor, sjednete u ćevabdžinicu Zmaj, odmah preko puta. Odmah pored faksa može se jeftino sjesti i pojesti razne vrste bureka, a izdvojio bih burek od piletine, krumpira i zelja. Od kolača sam se navukao na baklave. Inače je tamo i običaj da se često sjeda na burek i ćevape, čak i u restorane, a i cijene su prihvatljive za plitak studentski džep.

14. Kako diše studentska geodetska populacija u Sarajevu – imaju li ambicija ići tražiti sreću preko granice ili žele ostati u BiH?

Bojan: Većina, oni koji imaju mogućnosti, žele otići negdje drugdje. Najveća želja je Njemačka, a i najrealnija, jer većina tamo ima rodbinu i zna jezik.

Ivan: Mislim da neki studenti planiraju ići van, iako mi se čini da će imati mogućnost zapošljavanja i ostvarivanja nekakve zarade, s obzi-

rom da jako malo studenata upisuje, a još manje završava fakultet. U tome i vidim manevarski prostor za firme i mlade inženjere iz Hrvatske. Kada se pokrenu investicije u susjednoj nam Bosni i Hercegovini, zasigurno će neki od nas privremeno raditi tamo.

15. Kakav je odnos države i društva prema mladima? Postoje li neki programi za afirmaciju mladih, studentske razmjene ili nešto slično?

Bojan: Da, studentska razmjena postoji, ali ne znam ni jedan primjer za spomenuti. Većina studenata ima besplatno studiranje i primaju stipendiju. Naravno, u sektor obrazovanja uvijek bi se moglo i trebalo više ulagati.

Ivan: Odnos države prema svim društvenim slojevima je dosta nemarniji nego kod nas, pa tako i prema studentima. Najbolji primjer je taj što je tek nedavno u Bosnu i Hercegovinu uveden bezvizni režim, a do tada su svi građani te zemlje trebali prvo isposlovati vizu za odlazak u inozemstvo za gotovo sve europske zemlje. Naravno da je to bila prepreka za afirmaciju studentskih međunarodnih udruga, a pogotovo razmjene studenata. Poznato mi je da je postojala mogućnost odlaska na školovanje i razmjenu u Austriju bez komplikacija i otežane borbe s birokracijom. Bez obzira na te probleme, u Bosancima osjetim neku živost, ali i optimizam, što je vidljivo i u njihovim humorističnim serijama i kinematografiji, tako da mislim da je svjetlija budućnost pred njima.

16. Vratili ste se na diplomski studij u Zagreb. Koji je bio motiv povratka?

Bojan: Dokazati samome sebi da to mogu i zahvaliti se roditeljima što su me podržavali u svakom trenutku.

Ivan: Hrvatska je moja domovina i ja sam kao njen državljanin najviše iz nekog inata htio ostvariti svoje građansko pravo na obrazovanje. Ovim putem zahvaljujem na fleksibilnosti svima na fakultetu koji su mi omogućili da na ovaj način ispravimo zajedničke pogreške.

Motiv su bili i bolji uvjeti rada na fakultetu jer ipak mislim da naš faks prati trendove modernih europskih fakulteta koji imaju puno više financijskih sredstava i potpore od središnje državne vlasti. Ulaže se u računalnu i softversku opremu što mislim da je dobro, dok se u Sarajevu za takve tehnologije nema novaca.

17. Kako je uopće organiziran diplomski studij u Sarajevu – koji su smjerovi? Niste pronašli ništa što bi vam odgovaralo ili je presudila nostalgija?

Bojan: Na diplomskom studiju nema smjerova kao u Zagrebu, geodezija je jedina mogućnost. Da, nostalgija je presudila. Ipak je kod kuće (ili bliže kući) najbolje. :)

Ivan: Diplomski studij ima samo jedan smjer, a to je geodezija (iako na njemu imaju i kolegije iz područja geoinformatike) jer pred-diplomski upisuje i završava jako malo studenata. Sada je u Sarajevu na četvrtoj godini svega 6 domaćih studenata i 7 naših studenata iz Hrvatske, a to najbolje govori o težini studija. Predmeti su jako slični kao na našem diplomskom smjeru geodezije.

18. Bliži se kraj studija, koje su vaše ambicije i planovi? Koje vam je područje geodezije najzanimljivije? Imate li viziju gdje biste mogli raditi?

Bojan: Jedno od najzanimljivijih područja mi je inženjerska geodezija. Želja mi je vratiti se u Pulu i pronaći posao u struci. Ipak, u današnje vrijeme nema puno biranja pa bih ostao i u Zagrebu ako treba, samo da je posao u struci.

Ivan: Kako pratim dnevopolitička događanja, svjestan sam stanja u društvu, kao i stanja u struci. Jasno mi je da se moji planovi ne poklapaju s realnosti. Najzanimljivija su mi područja inženjerske geodezije i kartografije. Naravno da planiram raditi u privatnom sektoru, barem prvu polovinu radnoga vijeka. ☹